

Песма Осмом дану

ЕПАРХИЈА ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКА

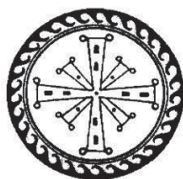
цртеж на корицама:
На гробу старца Пајсија -манастир Суроти, Грчка

рад сестринства манастира
Светог Василија Острошког у Бијељини

Епископ бијељински и
зворничко- тузлански

ФОТИЈЕ

Песма Осмом дану

СИНАЈ
Бијељина

2019.

ПРИНУЂЕНИ СМО ДА У ПОМОЋ ПРИЗИВАМО НАДАХНУЋЕ

Наше делање на Земљи стално нас уверава да ми ништа не можемо учинити ваљано док у све не унесемо и свој поетски етос. Све оно важно што ми чинимо, тешко је саопштиво, те смо принуђени да у помоћ призивамо надахнуће. Управо оно прожима наш етос поезијом, и увек подиже наше стајање до степена живота, не спуштајући га никако до лествице смрти. Зато смо сви ми, као деца Божја, жива, и животом управљана песничка бића, која пре свега певају за живот. Наравно да су око нас и бића одметнута од песме, неопредељена за живот, па и самој смрти наклоњена, али ми треба да певамо и за њих саме; и то под условом да је наша песма истинита.

Песма по себи везана је за *Првог поету* и *Протоса песме*. Зар онда не би требало да она по правилу буде окренута радости, светлости и светости?! Одговор мора бити потврдан. Из заметка песме треба да происходи и само цветање човечије личности, способне да пева. Та датост се дакле уноси у песму у мери истовећења са *прототипом песме*. И опет, ради постигнућа сврхе: искуства и циља певања за *Протоса* и пред Њим. Наравно, увек у Његовој Заједници и за заједницу са Њим. А када се оно сушто више не може описивати, ни анализирати песмом, њом се пак могу

блажити и ублажавати наша стања. И то слободно и распевано пред *Протосом песме*, пред Богом Самим, без тескобе и сувишнога обзирања да ћеш пореметити сами њен етос. Зато је увек најважније то што бива пред Животодавцем и што о животу сведочи као о Његовом дару.

Ова збирка песама *Песма Осмом дану* је још једна од ређих распеваних, светлећих и крепећих нас књига, и она нам долази од стране преосвећеног епископа бијељинскога и зворничко-тузланскога господина Фотија. Имајући у виду његов досадашњи издавачки књижевни опус, кажимо отворено да је тај опус једно замашно списатељско и књижевно-издавачко остварење и наслеђе у нашој помесној Цркви! Наслеђе заокружено, и првенствено црквено. Оно ће зато пастирски успешно увек обогаћивати духовну децу, којој је само и намењено.

Епископ крушевачки Давид

ПЕСМА НОВОМ ДАНУ

Благодаримо Ти Господе неба и земље,
што си нама недостојнима
даровао и овај нови дан,
као икону Осмога дана,
у којем светлост уминуту неће.

Благодаримо Ти Господе,
што си нас и овога дана из гроба ноћи,
васкрсао у светлост Твоју,
како би наши путеви благословени били
и Теби Богу нашему мили.

Благодаримо Ти Господе,
што си са нама у векове, иако те и ми
као Лука и Клеопа не препознајемо,
али нам Ти у ломљењу Хлеба
просветли духовне очи,
да угледамо Тебе светлост неприступну.
Амин.

ЋИРА

Наш папагај се зове Ћира.
Он нам никад не да мира.
Увек је ту и нешто збори:
Ћиро, ајде проговори.

Најчешће се чује: Гладан!
Како ја сам Ћира? и Владико!
Господи спаси, Христос се роди!
Дођи, Ћира, мази, бре.

Тако је Ћира постао део нас
И сви му одговарамо у глас.

У нашој Нојевој барци
чују се и други гласи,
али Ћира је први по реду,
крај унинију, као да држи чреду.

ТМУРАН ЈЕСЕЊИ ДАН

Данас је тмуран јесењи дан
као дечак уплакан.
Ветрови са планина вију
и дим из димњака распирују.

Читаво село уз планину се збило
као да од ње топлоту тражи;
као дете на рукама мајке,
које заштита и загрљај вежу.

Сви су путићи лишћем завејани,
само понеке птице на гранама стоје,
збијене у густе редове
чекају зрачак сунца да их огреје.

КРСТ БОЛЕСТИ

О болести, ти си
предукус смрти;
жалац у телу,
по Светом апостоу Павлу.

О болести, ти си
крст телесни,
који нас смирава и крепи
и обара поглед наш ка земљи.

О болести, сапутнице наша
у песмама многим остала си.
Твоје је царство у овоме веку
где из праха у прах се иде.

ЛАЗАРЕВ ЗАВЕТ

Србија мати, јако пати.
Синове њене неко ће звати
са Јелице и са Дрине
и Косова равног поља.
А, то је Завет Лазара светог
да Часним Крстом небо освајамо.

ДРАГА ДЕЦО

Бог је наш Небески Отац,
Који нам је подарио живот
и читав космос: звезде, море и све планете
и заповедио да Га тражимо.

Бог није далеко од нас,
Он је у свакој латици цвета,
у тихом поветарцу, у песми жетелаца,
а посебно у Своме Дому у Цркви.

Ако желимо, ту Га увек можемо пронаћи,
окоженог мноштвом анђела и друге деце,
обасјане Божанском светлошћу и љубављу.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Христос се роди, драга браћо и сестре,
Христос се роди да нас ослободи!

Христос се роди – убоги и сиромашни,
не очајавајте! Зар није Он Сам био сиромашан,
рођен у витлејемској пећини
да бисте и ви имали наду?

Христос се роди – трудбеници и радници,
живите од дела руку својих. Зар није Сам Христос
био радник – дрводеља, припремајући крст Свој,
поучавајући нас да живимо од дела руку својих?

Христос се роди – доктори и лекари,
помажите оболелима и немоћнима.
Зар није Он чинио највећа чудеса,
исцељивао сваку болест да би нам показао
да и ми треба тако да чинимо?

Христос се роди – учена господо, професори
и научници, знајте да је ваше знање дар од Бога.
Зар није Он највећи Просветитељ и Научник –
Који је небо и земљу премудро створио?

Христос се роди – државни службеници
и политичари, радите за добро народа и служите Му.

Зар није Господ дошао као слуга у овај свет
и принео Себе на жртву, показујући нам тако пут?

Христос се роди – браћо свештеници и монаси,
следујте Христу и будите Његови истински
следбеници и сведоци.

Зар није Он као Син Божији дошао у овај свет као
Спаситељ и Вечни Архијереј и као Светлост овога
света очекујући од нас да и ми такви будемо?

Христос се роди – драга децо, радујте се и веселите,
поштујући своје родитеље и чувајући своју
безазленост. Зар није Господ ради вас деце и ради
свих нас људи, као Дете рођен од Пресвете Богоро-
дице, да бисмо ми сви постали деца Божија?

Христос се роди – сунце и месече,
и звезде небеске и сва твари, ангели Божији
и пастири.

Христос се роди да нас ослободи!
Христос се роди – Ваистину се роди!

НИСАМ СУДИЈА

Нисам сведок томе
нек се свако бори,
нисам судија никоме
нек се тако збори.

Данас нам је прелеп дан,
сав раздраган.
Данас нам је пролеће у души,
Сунце зиму руши.

Све има своје време.
Све има своје бреме.
Све иде од светлости до таме.
Све иде из руке раздрагане.

Данас нам је прелеп дан,
сав раздраган.
Данас нам је пролеће у души,
Сунце зиму руши.

ПРОЛЕЋЕ

Кад цвета цвеће - ето пролеће;
тад мирис поља испуни дом
и сви се радују новом почетку
и васкрсењу живота, по ко зна који пут.

И тако редом, из пролећа у јесен
нижу се кругови ти
и све ће једном у тишини
да се одмори за Дан васкрсни.

Зато не малакши, путниче;
нека те бриге не море.
Пут нам је ка васкрсењу
и вечном пролећу, које је горе.

УТИШАЈ БУРУ НА МОРУ

Утишај Господе буру на мору,
потопи нас вода.
Наше ће поврће струнути
и поља језера постати.

Затвори Господе небо за кишу,
наши ће манастири и цркве опет у води бити,
ни пута ка њима, ни пута ка Теби.

Ти Који си поделио Црвено море
и Израиљ из Египта извео,
затвори несбеске сводове
да нас обасја Сунце Твоје.

Смилуј се Господе на народ свој,
наше ће душе натопити вода
и постаћемо као трулеж
из кога нема Васкрсења.

КАКО ЈЕ ЈА НЕ НАПИСАХ

Кад читамо песму неку,
као да зађосмо у дубоку реку
где нам је све познато
и видно чак провидно.

И питамо се, како је ја не написах?
Већ Бранко и Лаза, Момчило и Милан,
Ђура и Змај. Свакако Његош и Матија
и многи с њима.

И чини нам се са правом, да је ова песма
управо оваква морала бити,
а не другачија ни накићена.

Ето тако је са песмом,
песничка огледала то су.
У њима се крију тајне живота
и они који их записаше,
а то нисмо ми.

ОПЕТ О БОЛЕСТИ

Ој болести судбино наша,
ти си многе песнике, рањене душе
узела себи, и они осташе у песмама
са болом и уздасима својим.

Како онда разумети речи светог старца Пајсија,
да је више користи имао од болести
него од свих подвига својих?
Људски тешко, али истинито.

Ој болести ево те опет са нама,
да бисмо призивали Оце и чудотворце
и као слепи Вартимеј викали *још јаче*,
да нас Господ чује и помилује.

Ој болести ти си друга наша,
и ноћу и дању ту си.
Ти си наша пратња до гроба,
где те у земљи остављамо
и прелазимо безболној Светлости,
вечном миру и покоју нашем.

СВЕТИ САБОР

У Светом Сабору све је сабрано
и небо и земља, распећа и муке наше,
оне које нам предстоје
и оне које иза нас осташе.

Ту су и све народне муке
држане на длану једне Руке.
И оне су са нама сведоци,
да смо из народа Божијег,
који на Сабору умире и васкрсава.

На Светом Сабору су и наше врлине и мане,
на једном месту сабране;
и као две војске насупрот постављене,
чекају ко ће први да крене.

И тако Сабор тече,
као река која потоцима се храни;
и ми унутар ње сви сабрани,
Духом Светим руковођени,
Који наше плодове препорађа.

И није чудо на крају
што Сабор у зноју завршава.
Ево нам новог Пута, Истине и Живота;
и ко за Њим ходи,
неће ходити у тами,
па ни ми у Христу сабрани.

ВАЗНЕСЕЊЕ

Ти си се Господе вазнео у слави
да нам откријеш истинску Отаџбину,
не заборави нас са свете висине Своје.

Ти си обећао да ћеш бити са нама,
не остави и нас који смо остаци,
које треба сакупити у Котарице, а то си Сам Ти.
Вазнеси и наш народ у наручје Себи,
да будемо Твоји у векове.

Господе, данас смо са ученицима остали у Јерусалиму,
да чекамо утеху са висине.
Приброји нас онима, који стоје овде,
а неће видети смрти пре него што виде Царство
Твоје,
које ће доћи у сили.

Васкрсли и Вазнесени Господе
не лиши нас Себе,
утехе и живота нашег,
иначе као Израил погинусмо у пустињи.
Узнеси нас Духом на Своје груди,
да са љубљеним учеником црпимо Тајну богословља,
која ће нас вазнети Теби у облаке,
приликом Твога Другога и Славног Доласка.

Благослови Господе да Те Вазнесеног познају
сви народи на земљи,
како је говорио авва Силуан,
који је држао ум свој у аду и није очајавао –
прими и нас најмање у Царство Твоје.

ШТА РЕЋИ?

Шта рећи кад у данашњем свету
нема мира, а има Божића?

Где је тај мир нестао?
У космосу, у ветру ил' у презиру другог?

Божић без мира?
Као кућа без крова и хлеб без соли;
данашњи свет нема будућности
уколико се не врати миру Божића
и доброј вољи међу људима.

ГДЕ ПУТОВАТИ?

Сви путеви негде воде,
ајде реци где?
Сви путеви негде воде,
одводе нас све.

Из небића ми смо стигли,
ајде реци како?
Из небића ми смо стигли,
путујемо полако.

Наш пут је Богу свише;
треба то да знате.
Наш пут је Богу свише,
већ бројимо сате.

СВЕТИ НИКОЛА

Данас је Свети Никола,
Празник деце, сирочади и путника,
Празник мира и радости,
Празник ураника.

Није Свети Никола деда мраз.
Он је светитељ који море утишава
и невољнике из затвора избавља.
Њему Богом слава.

Свети оче Николаје, чувај нас и штити,
јер нас таласи разни запљускују.
Ти си, оче, нада наша,
у садашњем и у другом свету.

ШКОЛА

Све што знамо њој смо дужни,
иако смо сада тужни,
ал' ће боље време доћи,
преко ноћи, преко ноћи.

ПЕСМА О ПЕСМИ

Песма је као занос,
као дах ветра који нам косу мрси,
али нас чини сабранијим,
па чак и лепшим.

У песми ми постојимо,
то чак и певамо,
а све нам је некако драго и могуће,
јер песма граница нема.

Стога није чудо,
што све најдубље у историји света песма опева,
јер су границе песме, границе срца и душе,
а то не могу да нам сруше.

ФИЛИОКВЕ

Што сам ја мањи од других папа,
који Кредо - Символ вере изменише,
други календар обновише,
а трећи свештенике раженише,
и више и више.

Мени је ето *Оче Наш* преостао,
да га људима приближим и уместо
не уведи нас у искушење, само сам
не дозволи нам... изменио.
Па зар је то од мене много?

Кад је велики Мајаковски певао
и облака један део кад је хтео тај је јео
то још увек нико није смео,
али ето наше време клето,
смеде и то, смеде и то.

ПУТ ДОБРОДЕТЕЉИ

Шта је то пут добродетељи?
То је пут којим је ишао Свети
Сава, наша српска слава.
То је пут усхођења човека ка Богу,
па и читавог народа.

Пут добродетељи је и пут Светог цара Лазара,
који на Косову равном остави свету Главу
и тако запечати наше опредељење за Царство Не-
беско,
учинивши Косово нашим Престолом.

Пут добродетељи је пут, којим је ишао
и наш свети патријах Павле, до јуче живи светац,
који нам је показао шта значи бити човек –
до сабором добродетељи неба и земље.

Певати добродетељи краја нема,
осврни се око себе и видећеш је
у благом погледу мајке, у дечијем смеху,
у брижним болничким дежурствима,
у братској љубави и слози,
Свети оче Саво ти помози.

СВЕТИ АВВА ЈУСТИН

Све што смо као студенти научили,
научили смо од авве Јустина.
Он је био као гора низ коју теку
бистри потоци православног учења
и напајају душе, гладне и жедне
Бога Живога.

Авва нигде није рекао човек
а да није мислио Богочовек,
нити вера а да није Христова,
ни спасење а да је мимо светог Православља,
нити грех а да није опран сузама покајања.

Затворник у светим Ћелијама,
прогоњен од антихриста,
подвижник вере раван древним Оцима,
српски пророк Исаија,
који је горе премештао
да би Србина и Србију спасао
од смрти, греха и ђавола.

ПОМЈАНИ

Помјани брате помјани,
да дођу бољи дани,
помјани брате помјани,
да прођу ови дани.

Да не будемо уплакани,
да будемо раздрагани,
да дођу срећни дани
и да сви будемо покајани.
Помјани.

Да нас Господ у пустињи нахрани,
да будемо изабрани,
да не будемо неблагодарни,
већ за све Богу захвални.
Помјани, помјани.
Амин.

СОЗЕРЦАЊЕ СМРТИ

О боли, како те разумети,
како те сабеседником учинити,
па да заједно у миру о свему поговоримо,
онако као људи.

Ти се појављујеш као муња и трајеш,
како те преобразити у добро,
у благовесника смрти
од које не смемо бежати,
већ како су говорили Оци,
у њеном созерцању крије се тајна
будућег века.

Данас се о свему збори осим
о смрти и болу, а једно и друго
је на Часни Крст приковано
и тако побеђено.
На крсту распети Господе,
помилуј и спаси нас.
Амин.

ПРАВЕДНИ ЈОВ

Од праведног Јова
свему се можемо учити,
како богат па сиромах бити,
ал' то је од овог света.
Како без најмилијих остати
ал' и даље човек бити
и Господу благодарити.
И то је врлина многих,
који по философији Бог дао,
Бог узео живе.
Али оно што је изворно, јововско је
како међу губавцима на смећу завршити,
а на Бога ни речју не похулити.
То значи Јов бити.
Реци реч против Бога
и умри као човек,
глас жене чу се,
а пријатељи га грешником назваше,
јер Бог не кажњава праведнике.
И све то претрпе Јов праведни
да би ушао у славу своју.

ЕВО ЧОВЕКА

*Боже мој, Боже мој зашто
си ме оставио, то је најдубљи
вапај људске природе пред
болом и смрћу.*

*Томе уз раме стоји,
Нека ме мимоиђе Чаша ова
и зној са лица као крв, која се на
лобању Адамову слива.*

*Ево Човека, Пилат рече
и тако и кроз њега Бог проговори,
ради нас и нашега спасења.
Амин.*

ЗМИЈАЊЕ

Шљиве и путељци,
и Кочић песник наш,
и рик Рудоње што се планином разлеже,
то је наш родни крај,
земаљски завичај.

ДОСТОЈЕВСКИ

Кад уђете у његов свет
не зна се где је крај,
ни како ћете изаћи –
као Раскољњиков, бедни човек
ил' монах.

Достојевски је стварност
од које не можеш да се одвојиш,
већ светлост у оку његових јунака задобијаш
ил' постајеш један од оних
који војнички шињел носи.

Код Достојевског можеш шамар
на пријему добити, ил' све на коцки изгубити,
ал' време проведено са њим је свечовечанско
и лепотом руских степа уоквирено.

ОД ОГЊЕНИХ ЈЕЗИКА РОЂЕНА

Помени Господе слугу свога недостојнога,
једина нада ми је љубав Твоја.
Изведи ме из ада сопственога данас,
када је од Огњених језика рођена црква Твоја.
Помени ме, а немаш зашто,
јер сам пепео и прах,
па чак и не постојим
ако страха Твога немам у себи.
Помени ме зато молитвама Отаца наших,
Порфирија сасуда љубави
и Пајсија христоносног,
Нектарија чудотворца
и Тадеја прозорљивог
и Матера наших богоносних.
Све цветови Цркве Твоје,
која је од Огњених језика рођена
и стоји постојано, читавом свету
као Светиљка и Град,
у којем Ти, Огњеним језицима обитаваш.
Амин.

ПУТОВАЊА

Шта ми тражимо на путовањима?
Лепоту или изгубљену младост,
ил' пуноћу свога бића?
Све је то могуће ако свет божански сагледавамо,
јер ми уствари Бога тражимо.

Да ли је Бог на земљи, па да га нађемо
и то је крај Пута.
Ал' ако није, ево нам нових трагања;
по земљи, ваздуху и мору и у гори - можда је тамо.
Да не лутамо.

И тако пут до пута док прави Пут не нађемо.
Многи га никад не пронађу,
јер гордељиво путују
те од брда планину не виде.
А Бог је ту и гледа,
да би се открио безазленима.

ЗАКХЕЈ

Закхеј је пример,
како мали човек велики постаје
и то само једном жељом,
да види великог пророка
Исуса из Назарета.

НОЈЕВА БАРКА

Наш мачак Жућа
био је толико мио,
да се у пса претворио
и видиш га како пред кућом
седи и чува нас,
онако на све стране гледајући.

Тако и куца Леа,
знала је докле сме да иде,
да преко зида не би пала
и тамо се угрувала.

Из наше Нојеве барке
и врану Стану поменути морамо,
која би све у парку, својим крештањем
упозорила на појаву јастреба.
И сви брзо у крошње.

То су били неки станари нашега парка,
који смо Гетсимански врт звали,
због мноштва маслина,
степенасто посађених.

СВЕТИ БЕСРЕБЕНИЦИ

Господе благослови,
да свети Бесребреници и Чудотворци сиђу
међу нас и подигну нас од
болести и тегоба у живот вечни.
Нек нас библијска радост обузме од
присуства Твога.

И данас је мноштво слепих
који не виде Тебе, светлост очију наших.
И глухих, који не чују реч Твоју,
а и немих јер блаженства нема на уснама њиховим.
Нек' сенка светих апостола падне на њих и нас
и узведе нас у познање
свемоћне силе Твоје.

А шта рећи о одузетима, хромима
и месечарима, демонима обузетим,
који чекају Тебе да их исцелиш,
као што си чинио у Новоме Завету.
Дај Господе да осетимо и ми радост те победе,
да лав и јагње заједно пребивају
у љубави Твојој.

ОЈ СРБИЈО

Ој Србијо, земљо мученика,
земљо наша крвљу заливена,
ти си мајка патњом намучена
ал' и многим сновима обдарена.

Ти си земља светих идеала,
од Косова до нашијех дана,
и тако ће бити у векове,
док божури у нама цветају.

Ој Србијо, земљо у векове,
преподобних земљо у токове,
који тебе у небеса дижу
и са нама химну теби поју,
овога и онога света.

ОНО ШТО ХОЋУ

*Не чиним оно што хоћу,
речи су премудре те,
већ оно што нећу,
ето тргедије људске.*

Апостол народа Павле
то нам рече и оста
учитељ васељене,
све да само то рече -
доста.

Куша нас наша жеља,
никако Бог,
отуда у борбу крећимо,
за себе боголиког.

СВЕТИ СТАРАЦ ПАЈСИЈЕ

Свети старче,
који узвраћаш посету
ево идемо теби
и гробу твоме,
потапши нас и сада руком по рамену
као у Панагуди.

Да се вратимо радосна духа,
као и многи који ти долазише,
и утеху духовну нађоше
у благослову твоме.

Ми из Србије јесмо,
из народа распетог.
Не презри нас свети старче
ради љубави Христове,
ка народу јелинском.

ОРМИЛИЈА

Ормилија света,
као са Свете Горе пренета.
Сестринство заједно са ангелима поје,
да небеса отвара, одакле ангели и
свети нисходе и усходе,
јединство неба и земље чинећи.
Ту је и геронда свети Емилијан,
Многострадални Јов наших дана,
у кивоту своме на духовној стражи пребива,
учећи и сада сестре страху Божијем.
И тако Ормилија чувар Православља поста,
заједно са оцима Свете Горе,
они Богордичин благослов доносе
од Ормилије до свих богољубивих душа,
које су нада овогасвета.

КАД ПЕСМА УМУКНЕ

Кад песма умукне
радости животу крај је,
остају само муке и распећа,
ал' и то је живот,
шта је?

Колико суза у овом свету,
долини плача,
ал' Господ ће сваку сузу избрисати,
и рај је.

Зато живимо у нади,
трпљењу нашем крај се види
и немој брате, немој,
тад се не постиди.

РУКА ИЗ ГРОБА

Александар Македонски,
освајач велики читавим светом је завладао,
али је на послетку тражио
да му руку из гроба оставе,
да се сви уверимо како се тамо
не носи ништа.

ТРАЖИМ ЧОВЕКА

Мудри атински философи су
фењером у сред дана по
атинским агорама тражили човека
и не нађоше га
док их Филип и Андреј не одведоше
до Господа Христа у Јерусалиму.
И тад се чуше оне чувене речи,
дошло је време да се прослави
Син Човечији.

ЛЕКАР ДУША И ТЕЛА

Ти си Господе лекар душа
и тела наших и ми заједно
са Петром кличемо,
*коме да идемо кад Ти имаш речи
Живота вечнога.*

Смилуј се на нас као што си
Хананејкину кћер исцелио,
жену крвоточиву додиром
скута хаљине здравом учинио,
сваку болест и немоћ у народу исцељујући.

Исцели нас Господе,
као што си Петрову ташту исцелио
и она устаде да вам служи.
Не презри молитве нас убогих,
него нас као милостиви Господ помилуј
и болест у здравље преобрати.
Амин.

СВАДБА У КАНИ

Е благословене свадбе
на коју би позван Господ
и ученици Његови,
и би вода у вино претворена,
као прво чудо Новог Завета.

Е три пута благословене свадбе
на којој Господ сеђаше и ученици Његови
и Пресвета Богородица са њима,
која и рече *све што вам каже учините,*
указујући на тајну Његове Личности.

Благословена је, заиста благословена свадба у Кани,
јер нам пројави тајну Царства Небеског,
која се упоређује са свадбом,
ал' свадбом Царевог Сина,
који у Кани учини своје прво знамење
и вероваше у Њега ученици Његови.

ПЕСМА БОГОРОДИЦИ

Ти си Света мајка наша
и свих верујућих душа,
у тебе је све поуздање наше,
мајко Пресвета.

Као цвет у пољу и ружа у башти,
лепоти твојој равне нема
и све у свештеном смирењу,
мајко Пресвета.

Свака људска реч о теби је слаба,
доброти твојој ни прићи се не може,
уздамо се само у љубав твоју,
мајко Пресвета.

Твоје иконе сву цркву красе
и Света Гора, врт твој дивни
светли у свему свету и Православљу,
мајко Пресвета.

ЕФЕСКИ МЛАДИЋИ

Ефески младићи смрт надвладаше
објављујући нам тако васкрсење.
Спремајмо се браћо и сестре,
Ево већ трубе ангелске чују се,
Да ново небо и земљу наследимо.

НЕПРИЈАТЕЉИ НАШИ

Непријатељи наши опет устају на нас,
а нама је заповеђено да их волимо.
Али Оци овој поуци додаше другу,
да нема веће љубави
ако неко положи живот свој
за ближње своје.
И тако од једне, две заповести имамо,
да Крст и Васкрсење достигнемо.

БОГ ЈЕ ПЕСНИК

Бог је овај свет испевао песмом.
Она је уткана у бескрај космоса,
њене строфе су звезде небеске,
а речи земља и живот јесу.

И на крају шестогa дана,
испева Бог човека и даде му Лик Свој,
да и он певајући,
Господа тражи у рајском насељу свом.

И тако песмом на песму
Писмо се испуни сво,
и ево сада Господа чекамо,
да песмом у вечности живимо.

СЕОБЕ

Срби су сви у сеобама,
од Чарнојевића и Црњанског,
па све до наших дана,
селимо се од добра и од зла,
тражећи себе.

Неки нас, уз лелек и страдање,
преселише у подземне градове,
Јасеновац и Јадовно и друге
јаме и Голубњаче,
да нас на земљи не буде више.

А данас у номадским сеобама,
одлазимо да бисмо били странци
и овде и тамо,
заборављајући на дивне песничке речи,
да *остајте овде*,
значе остајте то што јесте.

ГЕРОНДА

Како описати свога Старца,
али без и мало патетике,
која све безвредним учинити може,
а Бог нам је сведок, то наш није циљ.
Лахор у руци кад пише, поема у беседи,
старац је наш живи апостол,
од Педесетнице даром језика овенчан,
да би Јудејима и Јелинима сведочио у Христу,
безмерну тајну Божијег милосрђа.
Старац је наш као висока гора василијевка,
која се од Марка Ефеског богословљем умудрила,
а од Светога старца Порфирија душу добила,
да наше и народне слабости носи.
Од браће као Јосиф остављен,
ал` љубав ка Господу све то зацели,
и ми му припадосмо,
да нас у Египту нахрани,
али не маном од које се умире
већ хлебом и рибом Новог Завета.
И могло би се још писати много,
али ће други написати боље,
нашем Старцу нек буде оно што му Господ припреми,
а ми се надамо да ћемо и у вечности негде с њим
бити, хранећи се светлошћу Лица Божијег.

СЛАВА БОГУ ЗА СВЕ

Слава Богу за све,
за живот, јер нам га дарова
и за смрт, јер је Пасхом учини
и за Цркву, дом Свој
у којој нас храни Собом,
у помен смрти и Васкрсења.

Слава Богу на небу
Као огледалу према Трону Његовом
и земљи колевци нашој
и брдима преображења
и светим рекама крштења
и птицама, које нам пролећа
и утеху најављују.

Слава Богу за све,
што нам пророке и Оце даде
да нас путем спасења воде,
а и ратовима који нам јунаке и слободу изнедрише
и деци украсу света,
којима се обећа Царство Небеско.

ЧУРУГ

Дал' о Чуругу може све
у једну песму стати?
Тешко, може да се осакати,
ал' о цркви нашој морамо рећи,
њена три звоника се виде
из читаве жабаљске општине.

Ту је и наша Тиса,
нама као Јордан била,
где никоше прва трагања
за утишањем буре на мору
и руком Христовом,
која не даде да потонемо.

И тако идући даље, ево нас на Трећој рампи,
где се и сад у поноћ чују
крици и јауци чурушких мученика.
Они на Божић побијени бише
и у залеђеној Тиси покој нађоше - својој и нашој
Плавој гробници.

Ту су и бескрајна поља вредних ратара
и улице све ушорене,
које су у зиму посебно идиличне
и наша школа Ђура Јакшић,
где у ћирилици проходасмо.

О Чуругу певати, а братију не
поменути не иде - Дулета и Прлета,
Злија и Иџу, брата Мију
и Бранка нашег богослова и многе друге.
И писца ових редова да поменемо,
који из свога ћошка гледаше
према Старом и Новом Чуругу.

СЕФ

Од сефа и из сефа многа зла крећу
па тако и мени би
и видех како у трену
од иконе Господње,
демон као војник окрену се и неста.

ВЕРИЦА

Од вере-верица
од човека- човечуљак,
од доброте- ни трага
од љубави- ни гласа.

То је наше време
то је наше бреме,
упртимом га и
носимо заједно.

Ипак једна нада има
и говоримо је свима,
а то су седам хиљада сведока Божијих,
ради којих и свет постоји.

БЛАЖЕНИ

Блажени су сиромашни духом,
јер без Бога не могу да
живе и који плачу и кротки,
тежећи чистоти срца.

Чистота срца нас ка
боговиђењу узводи и откровењу
божанских тајни, а то су најпре
тајна Крста и Васкрсења
и све друго што нас Христу
води.

Похитајмо браћо Гори
блаженства уским стазама
Отаца наших, јер нас на
врху сам Господ чека,
да нам дарује Царство небеско.

ОЗБИЉНА ПЕСМА

Озбиљна песма, да ли постоји?
Да ако је у славу Творца,
Јер тако је све благословено,
Као у данима стварања света
када виде Бог, да је све добро.

Озбиљна песма је и у славу човека
и све твари док то грех не поквари
и из хармоније добра хаос наста
и до данас траје,
уз уздисаје.

И тако ће бити до краја света,
Док крст Господњи не угледамо
и суд и плач, као ново рођење
које ће нас у вечни Град светости увести.

О УПРАВНИКУ

И о управнику би требало нешто рећи
да не би рекао неко трећи.

И он је многа зла покушавао,
док га ангео Господњи у руку не шчепа
и наста мир на трећем кату и код тежака.

КАД ИКОНЕ ПЛАЧУ

Кад иконе плачу и ми
треба да плачемо с њима,
да нас Бог помилује
у дан Суда.

СИНАЈСКИ ГОСПОД

Кад ме не буде више,
волео бих да крст и Синајски Господ
са мном буду,
да знам пред чије ћу лице
изићи.

ЦРНА ГОРА

Како монтенегрини од српске
и свијетле Горе направише црно море
и од Ловћена српске главе,
одакле се све српске земље виде,
мазулеј страве
начинише- човекопклони.

Ал' неће Свети Петар и Василије дати, ни
Стефан Пиперски свети,
да они који су проклети Црну Гору у ад сведу,
а била је увек небу под облаке.

Милогора ће опет Црна Гора бити
дедовина Светог Саве и Симеона,
јер је увек у биткама умирала и васкрсавала,
плодове светости доносећи.

Велики Његош и краљ Никола
За Црном Гором сузе лију,
не би ли покренули сву Србадију
за српску капу црногорску,
коју чојство и јунаштво чине.

МИЛОСТИВИ САМАРЈАНИН

У овој причи нам се каже,
да мимо човека у невољи не прођемо,
јер је он ми,
зато нам и би речено да
*љубимо ближњег,
као самога себе.*

Ни надвирити се није довољно
да муку његову видиш,
иако то изгледа нешто.
Зато пожури и ти својим путем,
а невољника остави ономе
ко ће му помоћи
и себе венцем увенчати.

И дође милостиви Самарјанин
и све његове ране узе на себе.
И заповеди, да се брину о њему
док се Он не врати
и да свакоме, не по звању,
већ по делима милосрђа.

ГОСПОДЕ ПОМИЛУЈ

Господе помилуј народ Свој
као што си исцелио парализованог,
кога преко крова унесе
и пред Твоје ноге поставише,
Господе помилуј све људе Твоје,
који у знању и незнању греше
они су у стању ропства,
као некада Израилъ у Египту,
Господе помилуј и све оне који
чедоморство учинише, страшни грех
према плоду утробе своје
и блуднике, пијанице
и све, који широким путем ходе.
Благослови Господе, да се млади
од дроге окрену и врате из света опијата
лествици блаженстава Твојих,
којима човек усходи Богу.
Благослови Господе, да се и сав свет
и они на мору далеко обрете од таме
и окрену Теби Светлости неприступној.
Амин.

ЗНАЦИ ВРЕМЕНА

Сав свет се данас
у ухо претворио
и слуша вести
о ратовима,
поплавама,
земљотресима и
лажним пророцима,
али их нажалост не
разуме.

ПРАВЕДНИЦИ

Ноје се једини нађе
праведан пред Богом
и би му откривено,
да гради лађу спасења.

Тако и велики пророк Илија,
будући гоњен
од злог цара Ахава,
побеже у гору,
где га гаврани чудесно храњаху.

Када безумни Ирод
убијаше децу по Витлејему,
Бог спаси Захаријина сина Јована,
због великог дела крштења на Јордану.

Бог заиста штити праведнике,
јер је речено да ће праведник
од вере живети.
Устанимо стога и ми браћо
и пригрлимо праведност,
да бисмо тако вечно живели.

АДАМОВ ПЛАЧ

Праотац Адам би становник раја,
у коме слободно разговараше са Богом
и од тога разговора
Адам блажен биваше.

После грехопада ућута Адам,
па заћута и Бог
и напавши се изван раја
Адам ридаше горко,
као странац у земљи туђој.

И ми сви вековима ридасмо с њим,
док не угледасмо Новог Адама – Христа,
Који, као Јагње долази на реку Јордан,
да узме грехе света.

ЕВО ДА ЧУЈЕШ

Ево да чујеш,
нисси се још покајао
због греха према
ближњима својим.

СВЕТОТРОЈИЧНО СЛАВОСЛОВЉЕ

Слава Теби Боже наш, слава Теби,
што си нам даровао све што постоји,
небо и земљу као слику душа и тела наших
и ваздух – пнеуму којим дишемо и јесмо
и све то у Цркви Твојој
у којој ангели и свети
обитавају.

Слава Теби Боже наш,
на хлебу и вину Евхаристије,
којим синови и кћери Твоји постајемо,
по дару Христа Твога, Господа нашег.
Слава Теби Боже наш, слава Теби,
што нам дарова и Духа Твога Светога - Утешитеља,
Који нам Христа сведочи
и као Голуб, у слободу деце Божије уводи нас.
Пресвета Тројице, Боже наш,
Слава Теби.
Амин.

ПЕГИ

Наша куца Пеги се зове
и толико је умиљата,
да и прсте на ногама лиже,
као пси уобгом Лазару,
кога богати комшија и не виде,
али га Бог до небеса узвиси.

КАО ГОЛУБ

Ми имамо голубове
и често сам их посматрао
и видео сам у чему је
њихова безазленост – у праштању.

Два нек се побију и личи нам,
да ће до смрти ићи.
У једном трену, ево их
мирни ко један – безазлено
раме уз раме стоје.

А речено је
да и од змије учити можемо
и то мудрости – како
да главу сачувамо од неке пете,
која нам прети
да ће нам и живот одузети.

ЦАРСТВО НЕБЕСКО

У Царству Небеском
ћемо савршени бити.
Ни пеге, ни боре
ни туге, ни бола
НО ЖИВОТ БЕСКОНАЧНИ.

ЗАШТО БОГОСЛОВ?

Богослов да би о Богу зборио
богослов да би о добру говорио
богослов да би Заповести творио
богослов да би духове укротио
богослов да би немоћне збринуо
богослов да би отпале вратио
богослов да би тајне схватио
богослов да би кротке наследио
богослов да би сиромахе обогатио
богослов да би ругање трпео
богослов да се не би поносио
богослов да би се молио
богослов да би се духовно богатио
богослов да би добро творио
богослов да би се радовао
богослов да би стихире певао
богослов да би бремене другима носио
богослов да би крст понео
богослов да би себе победио
богослов да би Бога задобио.

ЂАЧКО ДОБА

Кад смо били ђаци
дан је био као година,
а пролећа су била лепа
и нико није веровао да ће
остарити.

Све је некако било умивено
и било је песме у народу
не само на свадбама,
него у пољима и у кући
и радости на све стране.

Ех како то као сан прође,
а нисмо веровали,
него смо и облак са крова додирнути хтели,
будући млади и весели.

Сада нам осташе успомене,
а и то је нешто,
јер се младост вратити неће,
ал` успомене често.

ВИДОВДАН

Видовдан је дан када смо ми
Срби прогледали видећи пред
собом надмоћнијег непријатеља,
али Косовски јунаци за то и дођоше,
да живот свој положе за многе.
За мене, тебе и за нас.

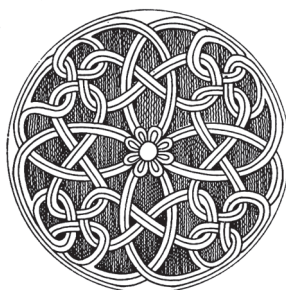
И на месту њихове жртве ниче по један божур,
а на месту главе Обилића и Светог Цара Лазара
по букет и тако до данас цветају.

Видовдан, то смо сви ми на жртву принесени
и ево до данас видамо косовске ране
а косовке девојке их уљем
и вином заливају.

Видовдан обједињује све наше празнике
и Светог Саву и Светог Илију и Свете Враче,
јер сви су они на Косову били
гледајући ту величанствену битку крста и полуме-
сеца
и крст је победио,
јер жртва победи а то је голгота наша.

Зато је Видовдан празник
и Цркве и државе и војске
и просвете и свих Православних Срба.
У свима нама Видовдан живи
и као божур до следећег Видовдана цвета,
и тако ће бити до краја века и света.

Јер Видовдан је наш свесрпски Сабор,
на којем крстом и васкрсењем
Царство Небеско задобијамо.

БЕЗУМНЕ РЕЧИ

Бог куца на вратима
срца нашега и не може
ући ако је у њему већ
пакост и злоба, мржња
презир и блуд, злопамћење
завист и гордост.
Да не заборавимо среброљубље,
корен свакога зла и све
друго што се плод таме зове.
Из таквог срца се
и чују безумне речи,
нема Бога, јер Бог је светлост
и у таме не пребива.

РИКИ

Рики рибица је путовао
са нама од Далмације до куће
и није томе придавао значај,
важно је било да смо ту заједно.

СВЕТИ НЕКТАРИЈЕ

Читавог живота странствовао,
од Египта, преко Атине па све до Егине,
где и покој свој нађе,
велики светитељ.

Житије његово је препуно страдања и трпљења,
Али га Господ никад не остави
од писма које му у младости писаше,
велики светитељ.

Благодаћу преиспуњен јављаше се
на свим странама света немоћи
и болести исцељујући и са распетим
Господом разговора се удостоји,
велики светитељ.

По представљењу своме Бог га
светим моштима прослави,
а Егина поста духовни Јерусалим,
где се из кивота и откуцаји срца чују,
великог светитеља.

СВЕТИ ОЦИ

Свети Оци својим смирењем
страсти покорише и својом
кротошћу небеса отворише
и стање Адама пре пада достигоше,
небеском радошћу сијајући.

И прилажаху им животиње без страха,
медведи им из руку једоше,
а лавови воду доносише,
птице им на руке слеташе,
рајску хармонију пројављујући.

Њиховим молитвама мора се раздвајаше
и из људи демоне изгонише,
чинећи тако многа чудеса,
препозна народ у њима Бога,
дивнога у светима Својим.

НЕБЕСКО

Видовдан нас учи
да наше име није
више Земаљко
већ Небеско,
јер се на светом Косову
за то определисмо.

ПАДАЈТЕ ЗА ХРИСТА

Ово су речи Светог старца Порфирија,
да у борби за Христа
и са ногу падати треба,
да би смо тако
достигли до неба.

ДАН БЕЗ ПЕСМЕ

Данас не написах ни једну песму,
јер све надвлада бол,
а много и премного
бола у свету има,
да у песми није бар.

Да ли о другим страдањима писати;
о остављености, беди
глади и сиромаштву,
презиру према ближњима
или о друго чему?

Све су то јововске чаше трпљења,
које пред нама стоје
и одлука је наша,
хоћемо ли их испити или не,
јер су оне од Оца постављене.

МУДРОСТ ГРОБА

Оци рекоше да
о гробу рано мислити није,
јер то порађа мудрост
која нам гроба тајну открива

Страх Господњи је пре тога,
јер нас умудрује на спасење,
или како до гроба
као извора новог живота доћи?

Зато су на гробљима и ницале цркве,
да крст смрт победи,
а уснули радосно да чују
Христос Васкрсе - устајте!

МИР

Приче о миру у
салонима осташе,
а стварност и даље
оружје чини.

КРАТКА ПЕСМА

У краткој песми
све се рећи може,
само ако је из срца
испевана.

КРСТ

Сва мука наша
се у крсту сабира,
али нам спасење
Христос дарива.

ПРОРОК ДАНИЛО

Велики пророк Старог Завета
који провиде сву будућност света,
толико беше кротак,
да га ни лавови не нападоше

Он нам у осминама прорече
да ће се у последње дане
умножити лажна чудеса науке,
од које ће људи полудети
и на Бога заборавити

Он и једну државу наговести,
мравињак велики,
над којом ће се узвисити лажни пророк,
са канцама као у звери,
из свога храма опустошења.

ХРИШЋАНИН

Свети оци су учили
да је овај живот
само пролог - увод
у живот вечни

И не само то,
него да је циљ
нашега живота
сједињење са Богом и
Његовим Светим Духом

Свети Симеон Нови Богослов,
сведок Божанске светлости чак рече,
*ако благодат Светог Духа не стекнемо
ни хришћанског звања
достојни нисмо.*

МОЛИТВА

Ти, који си трећега
дана устао из мртвих,
помилуј нас!

УСТАНИ И ХОДИ

Господе, када ћу и ја
чути преблагословене речи
опраштају ти се греси твоји,
устани и ходи.

ПОМОЗИ ГОСПОДЕ

Помози Господе Исусе Христе,
ево погубоох од безакоња мојих,
смилуј се на створење Своје.
Ти си Господ милостиви,
Који си на Крсту пригвоздио
грехе наше и помилуј нас,
ради молитава Отаца наших.
Амин.

ВЛАДИКА НИКОЛАЈ

Свети владика Николај је као велики хрст
под који сви Срби могу стати,
и хлад им неће засметати
већ ће им помоћи да се сложе
и обоже.

И умноже и умноже,
јер јесвесрпски владика и на то позивао
видећи духом опасност која нам прети,
да бисмо сами могли
изумрети.

Нема тог питања на које Свети владика
одговор дао није;
и научнику и тежаку,
желећи спасење свакој српској души,
а посебно деци - цвећу поља наших.

Мученик и прогнаник за живота,
јеванђеља Христовог верни слуга,
сада са небеса Пролог пише,
са Светим Савом духовни отац наш
небеску Литургију служећи.

ЗНАЊЕ

Још су стари Грци
трајући за добром,
врлину видели као знање,
док модерни Запад знање
у информацију не претвори,
а ми Христа распетог проповедамо,
Божију силу и мудрост.

ПАКАО

Пакао је осећај,
да Онај, Који је очи створио
не види
и уши створио,
не чује.

ШТА ЧИНИТИ?

Људски живот је тајна
још неиспевана,
као узбуркано море,
како је говорио
велики старац Порфирије.
Овде почиње
и не знамо куда иде.

Пред нама увек два пута стоје,
да ли за једним ићи
или пустити да нас други води,
шта чинити?
Да ли нас то живот ка слободи
или у сунуврат води?

Један се уски пут зове
и уз подвиг нас ка небу
и божанском узводи,
док се други широки пут назива
и са планине нас у провалију руши
ка вечној, вечној
неслободи.

О БОГУ СЛОВИТИ

О Богу словити и Богу се молити,
устани брате и ти тако чини,
не остани у даљини.

У даљини од спасења свога
и од брата тога и овога,
јер само заједно смо једно,
све друго је бедно,
бедно.

Све друго је препуно
беде и бола,
а тај пут нас не води нигде,
јер окрећући леђа брату своме,
лица ћемо заборавити.

ТЕОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Наш Теолошки факултет је
у Краља Петра улици био, у старом Београду,
који турска калдрма опасиваше,
дајући му и споља потребну патину.

И све се ту одвијало, у кругу Патријаршије,
Саборне цркве и Калемегдана,
а по неко је и до библиотеке
САНУ ишао,
мудрости божанској тежећи,
знање на знање додајући.

Ту су се рушили стари светови
и нови рађали,
хроми, убоги и слепи
долазили и ту се
Духом препорађали,
учећи се тајнама вере,
која је и анђелима скривена.

За нас у граду места било није,
то је било за финије, јер ми смо,
као из романа Достојевског изашли,
светлост Христову тражећи,
у време мрака и лажних богова.

ДА МЕ БОГ ЧУЈЕ

Шта да напишем
да ме Бог чује
и помилује,
најбоље молитву,
ал' ако из чиста срца није,
ни она неће далеко.

Онда Оцима да вапијемо,
они су, као апостоли блиски Богу
и могу својом молитвом помоћи,
у нашој самоћи,
у нашој немоћи.

Цркве да се држимо,
јер нас ту неко може
и преко крова пред ноге
Христове положити,
да би и ми могли речи
божанског опроштаја чути
и устати препорођени,
као у живот поново рођени.

СВЕТА ГОРА

Једина држава, која се света зове
и диже се небу под кровове,
то је Света Гора Атонска,
на месту античких божанстава засађена,
да буде трон Небеске Царице.

И све је на њој свето;
и цвеће, грмље и маслине и
сваки путељак који од манастира
до манастира води,
јер њима ходише старци свети,
да буде трон Небеске Царице.

На Светој Гори нема ноћи,
све се у један велики дан претворило,
јер Оци Светогорци непрестано бдију
и ангелски у славу Божију поју,
да буде трон Небеске Царице.

Неко од Отаца видео је Пресвету Дјеву,
игуманију Свете Горе,
како записује ко долази
и одлази са њенога Врта,
јер му се то више у небеско
пребивање рачуна,
да буде трон Небеске Царице.

БИТИ СЛУГА

Шта значи слуга бити?
Данас поруган и роб,
баш онако, како у древна времена би,
из чега нас Свето Јеванђеље избави.

Господ нам пак показа
шта значи истински
слуга бити,
а то је, ако треба,
и живот свој
за ближње положити.

То је немогуће без љубави,
која не тражи своје
и братске жртве,
јер не дели на твоје и моје,
већ бреме ближњег носи,
да би се тако спасавали.

БРАТИЈА

Једно сестринство,
које се мушким именом зове,
да би задобило снаге изнад природе,
где нема мушко и женско
у Христу Господу.

ПОГЛЕД

Господе, погледај на слугу Свог,
иако недостојног,
у погледу Твом
спасење се крије,
без тога нас и није,
већ смо као роса и прах
које ветар разгони.

ПЕСМА

Песма је као нови дан,
уvek пред собом могућности носи
и од нас зависи шта ћемо учинити,
ил' остати без песме,
боси.

Да опевамо муке брата свога,
то му је као марамица на чело
и с њим у песми уздахнемо
умањујући бол и тугу света,
и дан нам оста
као утеха.

Можемо тако и о љубави
и добру, којегa увек у свету има,
о дечијем смеху и радости,
о пријатељству, о свадбама и
крштењу, о цвету у коси,
да не бисмо тога дана остали без песме,
боси.

РАСПЕЋЕ

Данас се опет распећа
сећам и распет сам то
знам, само да ли сам
Господу са десне стране
то не знам.

То је судбина свих људи,
да распети су сви, ал'
Господа, који за њих
страда не виде и наде
немају за живот вечни.

Зато је поглед на Часни
Крст извор живота и наде,
као некада на узвишену змију
од мједи, јер ко на њу погледа
оздрави.

Када разбојник са десне стране
Господа распет, у покајању схвати,
да Господ за њега и за све страда,
све се промени и он се први удостоји
раја.

СТАРАЦ ПОРФИРИЈЕ

Велики старац рече
ко је са Господом
он је са Њим са десне
стране Оца
и на небесима и у души,
јер Господ је свуда и све испуњава.

НОВА ВИЗАНТИЈА

Да се Православљем живи, дише,
као што у време Византије би,
када су људи на тржницама
о богословљу зборили.

Да Господ неба и земље
Цар наш буде,
како би у време пре царева,
када су лав и јагње заједно живели,
јер божански закон љубави
би дат за људе и за све.

То нису пусти идеали,
како ће неко рећи,
јер ми тога предукус већ осећамо
и као у Икони и видимо
у Литургији светог Православља,
којим ће сви и све да се
прославља.

То време чекамо молећи се искрено,
да љубав божанска обједини све
и Цркву, војску и школу,
да закон Небеског Јерусалима постане наш,
којим ћемо у вечности живети.

ПРАВИ ЧОВЕК

Никада не би требао
брату ружну реч рећи,
јер ће га растужити.
Никада не би требао
другом зло учинити,
јер ће га дубоко ранити.
Ако тако што и учиниш
треба одмах да се покајеш
и да међусобну љубав сачуваш.
Радост живота крије се у праштању,
јер опростити може само прави човек.

ЈАГЊЕ

Људска бол је болна
песма, која се са Голготе
чу, а плач и сузе мора
натапају и краја им нема.

Тако ће бити до краја
света, кроз патњу и бол
у ново рађање, када ће свака
суза са лица избрисана бити
и радост живота прогутаће смрт.

Тада ће бол и патња заувек нестати,
јер ће их Јагње победити
и цароваће над свим у векове,
у Дану који не залази.

БЕЛА ГОЛУБИЦА

Ако Бог да, да Црква
српскога јединства никне
и као бела голубица
закрили сав род наш.

То ће нови Хиландар бити,
дом Светог Саве и Симеона
и кућа све Српчади, која јој
у покајању притичу.

И Србија и Црна Гора
и јужни крајеви наши,
Република Српска па све
до Крајина и мора,
свој кров овде ће наћи.

Певајмо стога, браћо, Господу,
јер је ово свеправославна
песма и Руси и Грци и далеки
Исток и Запад нека похрле,
да Име Божије прославимо.

ВИДЕХ

Видех да за оцем идем у врт
и у сред њега високи бор,
који својим нижим гранама
додирује крошње другог дрвећа,
сметајући им.

А у башти беше чудесан грозд
као платан, који одмах
зреле плодове рађа и
кад потпуно сазри цео
врт ће њима испунити.

Кад кренусмо бејаше ноћ,
а у врту већ би дан
иако је он веома близу,
а маслине у врту мирис
вечности одаваше.

АРХИМАНДРИТ

Данас сусретох благословеног
архимандрита из Јерусалима,
који је као младић видео
Светог Пророка Илију;
и укрепи ме својом вером и проповеђу.

Проповеђу да се време приближило,
и да Јевреји већ деле новац
од свога цара, који је ту пред вратима.

Он рече да велико страдање иде на
Православље, поделе сукоби и шизме,
а кад се зацари антихрист у Јерусалиму
сви ће хришћани побећи у горе,
у којима ће их Господ чудесно хранити
све до свога Другог доласка.

ВМА

У болници ВМА и туга и
радост сва. Туга код
оних који улазе и војне
пицаме облаче, има
и тајних суза и јецаја
како ће и шта бити.

Радост код оних који
одлазе, јер су се свога
бремена решили и сада опет
ведро на живот гледају, као
на нови почетак чак.

Ходници су препуни људи
сви својим путем ходе –
доктори, сестре и болесници
једну нову заједницу чине
као некад у бањи Витезди.

А ту је и Параклис светог
Луке Војнојесенецког,
који је и сам хирург био,
па сада и овде помаже, заједно
са светим Бесребреницима
чудеса Православља творећи.

БОГОМУДРЕ РЕЧИ

Богомудре речи нам говоре,
да иако се наш спољашњи
човек распада, унутрашњи
треба да се обнавља по
лику Онога, који га је саздао.

Ето нам павловског
васкрсења, уподобити се
Духом Створитељу и ући
у слободу деце Божије,
коју нам Син Божији дарова.

То је већ прво васкрсење
радујмо се, јер предокус
живота вечнога окусисмо
пијући као кошута из
живоноснога Ребра, од којег
се не жедни никад.

СУСРЕТ

Сусрет је догађај велики,
кад се у другом огледамо
не тражећи трун у оку
његовом, јер смо својим
брвном забављени.

Другачије то и није сусрет
већ суд брату своме,
јер узвисујући се над њим
чинимо себе тако већим
него што јесмо.

Зато је сусрет догађај
истине и потврда речи
древних отаца, да видети
брата свога значи видети
Бога свога.

СУД БОЖИЈИ

На Суду Божијем
чуће се громке речи
*гладан бејаш и не
нахранисте ме, жедан
бејаш и не напојисте ме,
и сви ће чудећи се рећи,
када те видесмо
гладна и жедна?*
И чуће се божанске речи
*кад једном од ових
малих учинисте, мени учинисте...*
што значи,
да нам спасење од
ближњега зависи.

МАРАН АТА

Дођи Господе Исусе Христе,
избави народ свој од пропасти и страдања,
јер ево и последњи печат се отвори,
да би се збило све што је писано.

ПАЛАМА

Свети Григорије Палама, велики Отац Цркве,
који нам учење о божанској благодати остави
и тако нас обожењу
у Христу научи

Учећи о човеку
он нам рече истину велику,
да би човек на овом свету живео
треба му храна,
вода и кућа

Под храном
он о светом Причешћу богословствоваше,
под водом
оно читању Псалтира и Писма мишљаше
а кућа му беше молитва,
којом и савршен постаје човек
Божији.

ИСЦЕЛИ – РАЗВЕСЕЛИ

Исцели Господе немоћи наше
као што си раслабљенога подигао
и слепога у бању Силоам послао,
да се умије и види Тебе,
светлост очију наших.

КАРАЂОРЂЕ

Праху оца Србије испева
велики Његош, а Карађорђе
нас речима којекуде Србијо,
изведе из вековног турског ропства,
као некад Мојсије
Израиљ из Египта.

СВЕТА ЗЕМЉА

Јесте то Света Земља,
којом су ходили, Господ
и свети Апостоли, али смо
људи тамо и овамо.

ПРАВОСЛАВЉЕ

Православље то је Истина наша,
да будемо светлост свим народима;
православље то је вера наша,
коју проповеда Господ апостолским крилима;
православље је и нада свих нас,
да са ангелима и светима појемо у глас;
православље је и љубав наша,
коју у срцу носимо;
православље то је живот наш,
у којем крећемо се и јесмо;
православље је и вечност наша,
коју већ сада у Цркви доживљавамо;
православље је и смирење наше,
да никога никад не осуђујемо,
већ со земљи и светлост свету
свагда да будемо.

МНОГИ

Многе тајне овога и онога света јесу,
а једна од највећих је
ко ће где у вечности бити,
јер је речено, да ће многи
први бити последњи и
последњи први.

Тајна је дакле у речи многи,
јер то нису сви, а није ни нико;
да ли су многи више од половине
ил' мноштво расутих
без одређеног броја?

Не би вредело питањем
многих бавити се, да
се не ради о месту у
вечности и мога и твога,
е да би међу првима,
који су последњи били
своје место у вечности свили.

УТЕХА И ИСЦЕЛЕЊЕ

Благослови Господе
да и овај дан,
прође у миру Твоме
савршен, без греха
туге и уздаха.

Ти си Господ наш,
који си небо и земљу
створио и руком Својом
све одржаваш, буди
са нама као Утеха у векове.

Молимо те Господе
за све људе Твоје,
невољнике, страдалнике
буди им исцелење од
свих болести и мука
Лекару душа и тела наших
Амин.

ДАН СУДА

Кад Господ дође у слави својој,
и трубе ангелске буду се чуле,
тад ће проплакати свако колено
људско, јер Господ долази
да суди свету.

И сабраће Господ, са четири стране
пшеницу у житнице своје,
и чуће се божанске речи: *уђите*
благословени Оца мојега
у Царство које вам је
припремљено.

А они који буду завапили
горама и брдима падните
и покрите нас чуће
другачије речи, *идите*
од мене, ја вас не познајем,
тамо ће бити плач
и шкргут зуба.

Отуда браћо покајмо се,
да нас тај дан не
затекне као лопов у ноћи
да би нас Господ
макар и последње примио
у Царство своје.

ГОЛГОТСКИ БОЛ

Голготски бол је највећи бол,
он у себи сабира бол читавог
света. Господе Христе, са
Голготе твоје, помилуј нас.

МИСИЈА

Шта је то мисија,
види се из примера
Господа Христа, када
шаље свете Апостоле
међу Јудеје и Јелине
да проповедају Реч Божију.

Суштину њихове проповеди
чинио је Реч Божија,
што је друго име
самога Христа – његов
Крст и Васкрсење.

То је проповед која је
од Апостола предата
Оцима, те они утврдише
веру хришћанску
по свој васељени.

Шта је данас са том изворном
апостолском мисијом?
Изгледа да се она у хуманистичке
затворила оквире, а самим тим
постала сувише људска.

Међутим, Дух дише где
хоће, па Господ и у наше
апокалиптичко време,
подиже своје верне слуге,
који слично Апостолима
посташе пријатељи Божији,
а тиме и одушевљени
проповедници живог Христа.

БОЖИЋНА ПЕСМА

Ми у Бога верујемо
и само се Њему радујемо
од Божића и певамо,
победне химне славећи.

Јер је Божић дан победе
дан радости и мира,
који Ангели и пастири
објавише, да буде
вечна утеха наша.

На Божић сваки храм
и дом на Витлејем личе,
а мали положајници
од куће до куће
божићне песме певају.

ПЕСМА ЗА ДЕЦУ

Јако је тешко
певати за децу,
јер је то као
снешко, који
личи на мецу.

Тешко је певати за
децу, јер су деца
света и као љиљан,
који у пољу цвета,
тако до краја света.

Тешко је певати за
децу, јер имају душу
чисту и позвани су,
да приступе Христу,
како би им даровао
Царство Небеско.

СОКРАТ

Древни грчки философ,
који се отац Етике зове,
јер је његово
знање била врлина.

Непрестано је ишао
трговима Атине,
желећи да Грке поучава
Философији, да не знају
оно што мисле да знају.

И на крају је од атинске
демократије осуђен да
отров попије, јер квари
омладину својим учењем
и не поштује атинске Богове.

Отуда није случајно
да је Сократ сликан
у припратама грчких цркава,
јер је живео и умро
за своју философију учећи
као претеча хришћанства, да је
врлина извор знања.

ЦИЉ ЖИВОТА

Шта је циљ живота
то се питамо и
никако прави одговор
да дамо.

Једни кажу ево
новог дана, граби
време, хедонизам
бре, то је живот.

Други неумерно
мамон - новац стичу,
јер са њиме све,
па и нове органе
обезбедити могу.

Неки пак од
зла и криминала живе
нит' се Бога боје,
нит' се људи стиде.

А нама је свети старац
Серафим Саровски рекао
да је циљ живота задобити
Духа Светог и све људе
поздрављати: *радости моја*
Христос - Васкрсе!

ХОДОЧАШЋЕ

Куд да кренем да се Богу поклоним,
у Свету Земљу и Голготу,
ил' Витлејем богородни
Синај гору, гору Заповести,
ил' најбоље свакој стопи
куда Господ земљом прохођаше.

Свету Гору, манастире њене,
бијел Виландар на гори
Атонској, Пећаршију,
Високе Дечане, Студеницу
седмоврату Жичу, или
Острог небу под облаке.

Дивну Москву и светиње њене,
Василија Блаженог, Дивијево
светог Серафима, свете оце
Оптинске пустиње, ал' не проћи
игумана све свете Русије,
Светог Сергија и његову лавру.

И могли би овако до зоре
све светиње наше походити
како би се Богу поклонили
ал' то најпре чинити морамо
у Духу и Истини чему нас је
Господ поучио.

ТАЈНА ЖИВОТА

Живот је узбуркано море,
које нас од једне до друге
обале баца, и ту је без
брода тешко пловити.

Хајдемо браћо и сестре
у тај Брод спасења, који
нас ка другој обали води,
ка нашој истинској слободи.

Тај брод је наша Црква
света, која је овим таласима
распета, ал' мирно плови
јер је Господ чува, да је
ни бура не одува.

Ако нека бура и дође,
ту је Господ да је утиша
и сви ћемо мирно стићи
до рајске обале – небеске
Отаџбине.

СВЕТИ ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ

Шта у песми о светом
патријарху Павлу рећи,
када је он својим животом
све рекао, а људи са *амин* потврдише.

Зато ћу ја одмуцати,
јер га два пута у
сновима видех. Први
пут из Небеског Синода
јави се у своје плавом
полиставриону и рече
изабрасте ви мога Давида
за епископа.

И други пут исто у сну би,
када сам у великој борби
бејаш и видех руке у
букет сабране како
са неба земљу Србију
благосиљају, а прва међу
њима би рука светог патријарха Павла.

Радујмо се браћо сви,
јер нам у последње време,
Бог таквог пастира подиже,
који нас својим животом
научи да будемо људи.

КАД СИ ЗДРАВ

Кад си здрав
све ти је добро
и птице лепо
певају и цвет
дивно мирише.

Ни о чему бриге
нема, унутрашња
радост ври и
све би да загрлиш,
да буду као ти.

И тако цела година,
да траје и никад
да не престаје, срећа
да буде на све стране,
од љубави раздрагане.

СТАРАЦ ТАДЕЈ

Отац Тадеј, као оптински
старац нашег времена,
од Амвросија Миљковског
учио се послушању и
умном делању.

Бог га као светиљку и
утеху подиже у
Витовничкој обитељи
и у њему видесмо велике
благодатне старце, који у
древна времена живљаху.

Пред старцем ништа скривено
било није, својом прозорљивошћу
све је знао, од будућности
сваке душе, до тога да ће
Косово, колевка наша,
поново српско бити,
само стрпљењем и молитвом,
да се наоружамо.

СЕСТРА ЉИЉА

Шта да напишем
о сестри Љиљи, а да
се не наљути, тако
суптилна и благодарна
душа, а тешко може
да слуша.

СМИСАО ПОЕЗИЈЕ

Многи се после Аушвица,
Дахауа и Јасеновца питају
с правом, дал' поезија
смисла има, ал' и о
смрти и злочину може
се певати, да се више никад
певало не би.

Као студент сам видео
карту Немачке која је
сва у тачкама била,
а тачке су логори,
плинске пећи и смрт.
На тим местима данас
паркови никоше,
сведоци живота и мира.

Ни једног логора на
свету не би било, да
се само заповест Божија,
не уби, поштовала, ал' не
би тако, већ људске руке до лаката
кржаве ревноваше у
злу и злочину, ко ће
га више учинити.

И дал' смо се поучили
из тога ил' Армагедон
пред нама стоји, да
крунише сво људско зло
и безакоње, после чега ће
Крст Христов небеса осветлити
и зло ће заувек у аду нестати.

ОСМИ ДАН

Господе Исусе Христе
Сине Бога Живога,
смилуј се на слуге своје
и мене убогога
и учини, да радост
твоју осетимо,
радост будућег века
презри све наше
слабости и грехе
и опрости са
Небеским Оцем
и Духом Светим,
да бисмо и ми
обитавали са Тобом у
Осми дан вечности
и љубави Твоје.
Амин.

СИНАЈСКИ ГОСПОД

Свети апостол Лука прву икону
живописа, икону Пресвете
Богородице са Христом,
указујући нам на превелику
тајну Оваплоћења.

Отуда свака икона
христолошки основ има,
јер сведочи у једној
Личности, јединство Бога и
човека, баш као на икони
Синајски Господ.

Синајски Господ нас чува
да Лик Божији не
заборавимо и тако
за лажним христосима
не кренемо, чије је царство
од овога света.

Велики пророк Мојсије
на Синају - гори Заповести
Бога не виде, али нам
Света Црква остави
Синајског Господа, да се
преко њега Прволику –
Христу клањамо.

УБОГИ ЛАЗАР

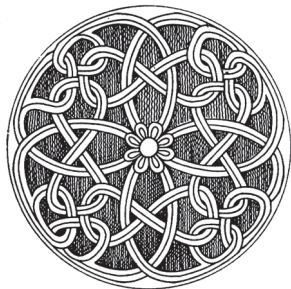
Убоги Лазар пред кућом
богаташа би и пси му ране
лизаху, а од богаташа ни
погледа се не удостоји.

Богаташ је земаљским
бригама опхрван био, како
богатство да умножи, па
је чак стога сам себе,
за убогог Лазара сматрао.

Ал' Бог са својим судом
не касни и праведног Лазара
у рај настани, а богаташ
у пакао вечни оде, јер
животом својим све
божанске законе погази.

И викаше богаташ Богу из
места ужаса тог,
бринући се за своју
петорицу браће, да им
некога из мртвих пошаље,
не би ли се покајали.

И чу богаташ божански:
одговор имају Мојсија
и пророке, ако њих не
послушају и да неко из
мртвих васкрсне неће
веровати.

СТИДЉИВО И ТИХО ИЗ КРИЛА ЦРКВЕ БОЖИЈЕ

Тражи ли и бира ли песма душу кроз коју ће певати? Слажемо ли се са Матијом Бећковићем да поезију више нико неће писати?, јер

Поезија ће тражити њихове животе

Да би њене метафоре биле истините и потврђене.

Све су метафоре истрошене, или боље – изневерене. Револуција метафора, слика, језика, музике, мисли... Поезија бежи од својих песника. Да ли због лажи, натегнутих форми, неуморних трагања за новим литерарним поступцима, због књижевних теорија и критика, естетика, хоризонта очекивања, моде и безличности? Или због умора цивилизације, краја уметности о коме се вековима пише?

И у таквом колапсу песничких трансфера, отупелости нације од политичких дискурса и свакојаким наметљивости, предокуса краја историје, стидљиво, тихо, из крила Цркве Божије, неочекивано, зачу се песма. Попут голуба пуштеног из руке, попут дуге на небу, жубора набујалог планинског потока, песме жетелца на пољани, појања монаха за певницом, успаванке мајке над колевком уснулог чеда.

Ничег овде нема претенциозног. Поезија се излива из чистог срца, баш као што капи јутарње росе падају са листа, дечије сузе из ока, баш као што се склопљене руке на молитви узносе ка небу. Толико о песничком поступку. Песник се моли од прве до последње песме, ни више ни мање од тога. Читава збирка заправо је једна дуга молитва. Из дубине душе песник се скрушено обраћа Богу, вапије за помоћ, за себе, за ближње, за свој народ, за читаво човечанство. Он слави Бога и Свете Његове, узносећи молитве и хвалоспеве. Благодари Богу на свој твари Његовој коју је прелепо створио, али и тугује за изгубљеном рајском лепотом, жуди за оном изворном љубављу коју свака осетљива душа препозна тек у тренуцима, у знамењима и коју би да обнови и сачува у себи до приспевања у пуноћу вечности. Јер та љубав и лепота, откривена нам у наговештајима, природно је станиште сваке хришћанске душе. Она чезне за њом, трага за њом и ишчекује је. Душа верује да ће се поново срести са њом када наступи пуноћа времена... а до тада, поезија не престаје, као ни молитва.

Није ова збирка песнички сентимент на делу, но жудња за Богом испевана у форми молитве. Разговор са Богом и Светитељима Његовим чија житија представљају врхунску надпоезију. Песник се креће кроз освештане пределе, света места, додирује и целива свете мошти, хода светогорским путевцима и скитовима, подсећа се свега и сваког ко је оставио трага у његовом срцу и на његовом путу. Па и Управник интерната се чудом обрео у његовом сећању, као и многи драги ликови и догађаји из равног Чуруга у

коме је одрастао, са Богословског факултета који је определио његов животни позив и призив, из Цркве у којој већ готово три деценије служи као свештеник, професор, епископ. То су све догађаји и људи који су оставили неизбрисиве трагове у његовом животу и који су отуда, сасвим природно и неусиљено, нашли место и у његовим песмама. Међу њима свакако Геронда, онај који нас духовно рађа, образује и коме, монах – песник, са толико деликатности и љубави узвраћа са благодарешћом и надом да ће и у вечности бити са њим заједно, хранећи се светлошћу Лица Божијег. Па папагај Ћира који је стални сапутник у Нојевој барци, онај чија близина пружа неопходни кратки предак на уском и тегобном путу којим се запутио наш песник. Аутор изражава, у рукопису који је пред нама, богословље у стиху, истине Православне вере на најнепосреднији могући начин, спонтано, директно из срца, лично, без страха од критике и било каквих вредновања. То су речи којима се Богу обраћамо, без бојазни да ћемо за било коју од њих морати да дајемо додатно објашњење. Оне изражавају етос који није затворен у зидине манастира, или међу корице богословских уџбеника, него управо онај етос који је одувек красио православни род и који слави вечни живот, а не смрт.

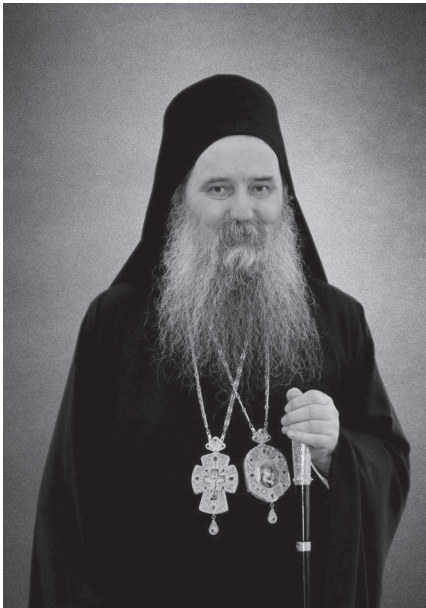
И да се зауставимо на време како бисмо својим словом остали достојни речи и порука које нам песник-молитвеник дарива овим својим, по формату кратким, а по значају великим песничким делом. Верујемо да је ова збирка песема насловљена *Песма Осмом дану* дала одговор на тренутну дилему пред

коју нас је на почетку овог приказа ставио велики песник Матија Бећковић, стрепњом, из једне своје песме, да *поезију више нико неће писати*.

Док има песме у облагорођеном срцу, биће песама и на уснама.

Љиљана Давидовић

О АУТОРУ

Епископ Фотије (Сладојевић) је рођен 1. фебруара 1961. године у Дујаковцима, Општина Бања Лука, Босна и Херцеговина. Основну школу завршио је у Чуругу, а средњу техничку школу у Новом Саду. Године 1988. дипломирао је на Богословском факултету у Београду. Следеће две године проводи на пост-

дипломским студијама у Ерлангену у Немачкој. По повратку из Немачке, на празник Светог Димитрија 1990. године прима монашки чин у манастиру Ковиљу у Епархији бачкој. Исте године, на празник Светог архангела Михаила, Епископ бачки Иринеј рукополаже га за јерођакона, а на празник Светог Саве 1991. године за свештеномонаха.

У периоду од 1992. до 1993. године, јеромонах Фотије је свештенослужитељ у манастиру Бођани, а наред-

них пет година до 1998. године ради као професор у Богословији Светог Арсенија у Сремским Карловцима, где га и затиче избор за Епископа далматинског.

Епископ Фотије хиротонисан је 1999. године, на Духове, у Саборној цркви у Сремским Карловцима, а за Епископа далматинског устоличен је на празник Светог апостола Луке и Светог Петра Цетињског, 31. октобра исте године у Саборној цркви у Шибенику. По одлуци Светог Архијерејског Сабора 2000. године епископ Фотије бива постављен за в.д. ректора обновљене Богословије Света Три Јерарха у манастиру Крка.

У периоду његовог архипастирствовања Епархијом далматинском почиње обнова црквеног живота и црквених објеката, а оживљава и издавачка и катихетска делатност. Посебну пажњу епископ Фотије је посветио хуманитарном раду са повратницима и народом у ратом опустошеним подручјима Епархије далматинске. У мају 2017. године на редовном заседању Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве, епископ Фотије је изабран за Епископа зворничко-тузланског са седиштем у Бијељини.

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР	5
ПЕСМА НОВОМ ДАНУ	7
ЂИРА	8
ТМУРАН ЈЕСЕЊИ ДАН	9
КРСТ БОЛЕСТИ	10
ЛАЗАРЕВ ЗАВЕТ	11
ДРАГА ДЕЦО	12
ХРИСТОС СЕ РОДИ!	13
НИСАМ СУДИЈА	15
ПРОЛЕЋЕ	16
УТИШАЈ БУРУ НА МОРУ	17
КАКО ЈЕ ЈА НЕ НАПИСАХ	18
ОПЕТ О БОЛЕСТИ	19
СВЕТИ САБОР	20
ВАЗНЕСЕЊЕ	21
ШТА РЕЋИ?	23
ГДЕ ПУТОВАТИ?	24
СВЕТИ НИКОЛА	25
ШКОЛА	26
ПЕСМА О ПЕСМИ	27
ФИЛИОКВЕ	28
ПУТ ДОБРОДЕТЕЉИ	29
СВЕТИ АВВА ЈУСТИН	30
ПОМЈАНИ	31
СОЗЕРЦАЊЕ СМРТИ	32

ПРАВЕДНИ ЈОВ	33
ЕВО ЧОВЕКА	34
ЗМИЈАЊЕ.....	35
ДОСТОЈЕВСКИ.....	36
ОД ОГЊЕНИХ ЈЕЗИКА РОЂЕНА	37
ПУТОВАЊА.....	38
ЗАКХЕЈ.....	39
НОЈЕВА БАРКА.....	40
СВЕТИ БЕСРЕБЕНИЦИ	41
ОЈ СРБИЈО.....	42
ОНО ШТО ХОЋУ	43
СВЕТИ СТАРАЦ ПАЈСИЈЕ	44
ОРМИЛИЈА	45
КАД ПЕСМА УМУКНЕ	46
РУКА ИЗ ГРОБА	47
ТРАЖИМ ЧОВЕКА	48
ЛЕКАР ДУША И ТЕЛА	49
СВАДБА У КАНИ	50
ПЕСМА БОГОРОДИЦИ.....	51
ЕФЕСКИ МЛАДИЋИ.....	52
НЕПРИЈАТЕЉИ НАШИ.....	53
БОГ ЈЕ ПЕСНИК.....	54
СЕОБЕ	55
ГЕРОНДА	56
СЛАВА БОГУ ЗА СВЕ	57
ЧУРУГ.....	58
СЕФ	60
ВЕРИЦА.....	61
БЛАЖЕНИ.....	62

ОЗБИЉНА ПЕСМА	63
О УПРАВНИКУ	64
КАД ИКОНЕ ПЛАЧУ	65
СИНАЈСКИ ГОСПОД	66
ЦРНА ГОРА.....	67
МИЛОСТИВИ САМАРЈАНИН	68
ГОСПОДЕ ПОМИЛУЈ	69
ЗНАЦИ ВРЕМЕНА	70
ПРАВЕДНИЦИ.....	71
АДАМОВ ПЛАЧ.....	72
ЕВО ДА ЧУЈЕШ.....	73
СВЕТОТРОЈИЧНО СЛАВОСЛОВЉЕ.....	74
ПЕГИ	75
КАО ГОЛУБ	76
ЦАРСТВО НЕБЕСКО	77
ЗАШТО БОГОСЛОВ?	78
ЂАЧКО ДОБА	79
ВИДОВДАН.....	80
БЕЗУМНЕ РЕЧИ.....	82
РИКИ.....	83
СВЕТИ НЕКТАРИЈЕ	84
СВЕТИ ОЦИ	85
НЕБЕСКО	86
ПАДАЈТЕ ЗА ХРИСТА.....	87
ДАН БЕЗ ПЕСМЕ	88
МУДРОСТ ГРОБА	89
МИР	90
КРАТКА ПЕСМА	91
КРСТ	92

ПРОРОК ДАНИЛО	93
ХРИШЋАНИН	94
МОЛИТВА	95
УСТАНИ И ХОДИ	96
ПОМОЗИ ГОСПОДЕ.....	97
ВЛАДИКА НИКОЛАЈ.....	98
ЗНАЊЕ.....	99
ПАКАО.....	100
ШТА ЧИНИТИ?	101
О БОГУ СЛОВИТИ.....	102
ТЕОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ	103
ДА МЕ БОГ ЧУЈЕ.....	104
СВЕТА ГОРА	105
БИТИ СЛУГА	106
БРАТИЈА	107
ПОГЛЕД.....	108
ПЕСМА	109
РАСПЕЋЕ	110
СТАРАЦ ПОРФИРИЈЕ.....	111
НОВА ВИЗАНТИЈА.....	112
ПРАВИ ЧОВЕК.....	113
ЈАГЊЕ.....	114
БЕЛА ГОЛУБИЦА.....	115
ВИДЕХ.....	116
АРХИМАНДРИТ.....	117
ВМА	118
БОГОМУДРЕ РЕЧИ.....	119
СУСРЕТ.....	120
СУД БОЖИЈИ.....	121

МАРАН АТА.....	122
ПАЛАМА.....	123
ИСЦЕЛИ – РАЗВЕСЕЛИ.....	124
КАРАЂОРЂЕ.....	125
СВЕТА ЗЕМЉА.....	126
ПРАВОСЛАВЉЕ.....	127
МНОГИ.....	128
УТЕХА И ИСЦЕЛЕЊЕ.....	129
ДАН СУДА.....	130
ГОЛГОТСКИ БОЛ.....	131
МИСИЈА.....	132
БОЖИЋНА ПЕСМА.....	134
ПЕСМА ЗА ДЕЦУ.....	135
СОКРАТ.....	136
ЦИЉ ЖИВОТА.....	137
ХОДОЧАШЋЕ.....	138
ТАЈНА ЖИВОТА.....	139
СВЕТИ ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ.....	140
КАД СИ ЗДРАВ.....	141
СТАРАЦ ТАДЕЈ.....	142
СЕСТРА ЉИЉА.....	143
СМИСАО ПОЕЗИЈЕ.....	144
ОСМИ ДАН.....	146
СИНАЈСКИ ГОСПОД.....	147
УБОГИ ЛАЗАР.....	148
ПОГОВОР.....	150
О АУТОРУ.....	154

Главни и одговорни уредник

протођакон Бојан Чечар

Издаје

С И Н А Ј

Издавачка кућа
Епархије зворничко-тузланске

Адреса

Патријарха Павла 40, Бијелина
izdavackakucasinaj@gmail.com

*Компјутерски слој и
графичко обликовање*

Сестринство манастира
Светог Василија Острошког
Бијелина

Штампа

Еурографика, Зворник

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

821.163.41-1

СЛАДОЈЕВИЋ, Фотије, 1961-

Песма Осмом дану / Епископ бијељински и зворничко-
тузлански Фотије. - Бијељина : Издавачка кућа Епархије
зворничко-тузланске Синај, 2019 (Зворник : Еурографика). - 161
стр. : илустр. ; 23 см

Тираж 1.500. - О аутору: стр. 154-155.

ISBN 978-99976-783-1-7

COBISS.RS-ID 8279832